

Aan: Leden van de Vaste Kamercommissie VWS
Via email: cie.vws@tweedekamer.nl

Capelle a/d IJssel, 30 januari 2026,
Betreft wetgevingsoverleg onderdeel jeugd 2 februari 2026

Beste woordvoerders Jeugd van de Vaste Kamercommissie VWS,

Graag uw aandacht voor onderstaande overwegingen, die wij, als leden van de [Associatie Wijkteams](#) willen meegeven, vanuit het praktijkperspectief van lokale teams.

De urgentie is voelbaar. Te veel kinderen en jongeren belanden in de jeugdhulp. Vaak voor problemen van hun ouders (denk aan stress als gevolg van armoede, schulden, verslaving, echtscheiding, trauma of GGZ problematiek). Wij zien dat het niet goed is voor inwoners zoals het nu gaat. Te veel kastje naar de muur, wachtlijsten, contra-indicaties, teveel hulp die niet helpt, of zelfs schade doet. Dus de enkele roep om 'zorg', als het gaat om problemen van de jeugd, is niet het antwoord, het gaat om een dieper vraagstuk. We doen nog niet de juiste dingen met elkaar. Bovendien zijn de kosten te hoog en we hebben de mensen niet om al die hulp te leveren. Dat moet en kan anders. We moeten inzetten op het bevorderen van gezondheid en sociaal welzijn, in plaats van het individueel 'behandelen' van ziektes en problemen. En dat moeten we samen doen. Inwoners en professionals.

Wij denken dat het mogelijk moet zijn om de kosten van de jeugdhulp onder controle te krijgen, mits je aan een aantal voorwaarden voldoet.

Dat begint bij het vertellen van het eerlijke verhaal en als samenleving te onderkennen, dat er niet voor ieder probleem een individuele, professionele oplossing mogelijk of nodig is. Dus dat het niet gaat om het *oplossen* van problemen (alsof een probleemloos leven de norm is), maar dat we – met elkaar – *omgaan* met de problemen waarvoor het leven ons nu eenmaal stelt.

We moeten vervolgens iets doen aan de oorzaken van problemen. Ook dat is een gezamenlijk vraagstuk. Laten we om te beginnen ouders beter ondersteunen. Bij bestaanszekerheid, schuldenproblematiek, echtscheidingen en bij hun eigen psychische problemen. Mensen zijn sociale wezens en hebben elkaar nodig om te leren en ontwikkelen. En dat geldt al helemaal voor kinderen. Dus laten we zorgen voor plekken waar kinderen samen kunnen zijn, met inclusieve kinderopvang en onderwijs waar voor ieder kind een plek is, waar het gezien en gehoord wordt en mee kan doen naar eigen vermogen. Laten we ervoor waken dat kinderen zichzelf en dus verschillend kunnen zijn, en de onwenselijke invloed van social media en influencers tegengaan, die onze kinderen (en onszelf) voorhouden dat perfectie de norm is. Het recente voorstel om het smartphone gebruik te beperken juichen we daarom van harte toe!

Laten we als samenleving organiseren dat er nabijheid is, ook en juist als het moeilijk is. Nabijheid van leeftijdgenoten, in peer to peer contacten. Van ouders onder elkaar, om hun vraagstukken te delen, van elkaar te leren en praktisch bij te springen. De overheid moet dat niet van mensen overnemen, maar de positieve krachten in de samenleving faciliteren. En ja, soms is ook hulp of ondersteuning van een professional nodig, thuis, op school, in de wijk. Iemand die direct beschikbaar is, die naast het gezin komt staan, met oprechte aandacht en praktische hulp.

Zorg als overheid dat dat alles niet bureaucratisch en gejuridiseerd wordt georganiseerd. De overheid moet echt leren om samen met inwoners op te trekken in hun dagelijks leven. En niet achter een loket een beoordeling willen doen van problemen die morgen al weer anders zijn. Professionals, of ze nu bij een gemeente, een lokaal team of een jeugdhulpaanbieder werken, moeten achter hun bureau, loket en computer vandaan komen en de wijk in. Regel dat goed bij wet, dat dat mogelijk is. We kunnen niet alles voorkomen of oplossen, maar we kunnen er wél voor je zijn. Dát is het eerlijke verhaal.

En dan tot slot, hoe stuur je daar dan op? Want het inhoudelijke verhaal wordt inmiddels behoorlijk breed onderkend, maar het is ons tot nu toe niet gelukt om dit ook financieel voor elkaar te krijgen. Een eigen bijdrage zou kunnen werken, mits de uitvoering eenvoudig blijft en de lagere inkomens ervan gevrijwaard blijven. Misschien wegen de kosten voor de uitvoering ervan, niet tegen de baten op. Wij zien vooral kansrijke mogelijkheden als het gaat om 'sturen via macro budgetten'. Zie ook: [sturen met geld](#). Dat je als overheid helder bepaalt hoe veel geld je vindt dat er naar welke activiteiten moet gaan. Werk dat samen met het veld, de mensen uit de praktijk uit. Zodat we komen tot een helder, eenvoudig en voorspelbaar stelsel.

Kortom, het gaat om:

- Het eerlijke verhaal vertellen
- Grondoorzaken adresseren, en stap voor stap aanpakken
- Nabijheid organiseren en niet juridiseren
- Sturing op macro budgetten

Wij zijn van harte bereid om door te praten over de uitdagingen waar dit hardnekkige vraagstuk van de jeugdzorg ons voor stelt.

Erwin Lots, directeur-bestuurder CJG Capelle aan den IJssel
Cecile Ter Beek, directeur-bestuurder Sociaal Team Houten
Lex van Eijndhoven, directeur-bestuurder Wijeindhoven
Correspondentie via: info@associatiewijkteams.nl

